

Слово про рідну матір (скорочено)

Максим Рильський

Благословен той день і час,
Коли прослалась килимами
Земля, яку сходив Тарас
Малими босими ногами,
Земля, яку скропив Тарас
Дрібними росами-сльозами.
Благословенна в болях ран
Степів широчина бездонна,
Що, як зелений океан,
Тече круг білого Херсона,
Що свій дівочий гнучкий стан
До дніпрового тулить лона.
Українською землею ходив славетний Сковорода, тут Котляревський написав свою
"Енеїду". Поет благословляє красу озер, Дніпро.
Хто може випити Дніпро,
Хто властен виплескати море,
Хто наше злото-серебро
Плугами кривди переоре,
Хто серця чистого добро
Злобою чорною поборе?
Настане день, коли земля України знову сповниться сили й краси, бо вона не може
згинутися.
Ні! Сили на землі нема
І сили на землі не буде,
Щоб потягти нас до ярма,
Щоб потоптати наші груди.
Бо Партія біля керма
Стоїть, радянські, вільні люди!
Гримить Дніпро, шумить Сула,
Озвались голосом Карпати,
І клич подільського села
В Путивлі сивому чувати.
Чи совам зборкати орла?
Чи правду кривді подолати?
О земле рідна! Знаєш ти
Свій шлях у бурі, у негоді!
Встає народ, гудуть мости,

Рокочуть ріки ясноводі!..
Лисиці брешуть на щити,
Та сонце устає — на Сході!